

Zatúlané mačiatko

V našom malom mestečku,
v tom útulnom domčeku,
vo verande kvetovanej
a na dečke vyšívanej,
zaspinkalo nakrátko
jedno malé mačiatko.

No hneď ako sniček prejde,
mačiatko si chrbát prehne
a už kuká, čo kde beží,
na dečke už neobleží.
Tam je motýľ, tu zas muška
lieta okolo jej uška.

Malá Zuzka prikázala,
keď do školy odchádzala,
aby sa dnes pekne hralo,
s myškami sa naháňalo,
aby len na dvore bolo,
ďaleko sa netúlalo.

Ale Micka ešte malá,
celý svet by preskúmala.
Čo sa deje za jej dečkou,
na dvore, aj za bráničkou?
Čo je nové na ceste?
Kto dnes chodí po meste?

A tak hopká po chodníku,
po ceste i po mostíku.

Cestičky sa prelínajú,
krátke, dlhé sa striedajú.
Nepozrie na domček malý,
naskutku on ostal v diali.

Keď tu zrazu – beda, Micka!
Ktorá je naspäť cestička?
Už na mesto súmrak padá,
zima je a ty si hladná...
Kto ti dneska mliečko dá
a kožúšok pohladká?

Micka v meste bojí sa,
od zimy, strachu trasie sa.
Kde má pomoc pohľadať?
Kde bude dnes nocovať?
Bojí sa tmy, hladu, ľudí,
radšej sa do kľbka schúli...

Takto naša Micka malá
na chodníku zaspinkala.
Celú noc ju mávalo v snoch,
snívalo sa jej o zlých psoch.
Každú mačku ten sen budí.
Boja sa psov i zlých ľudí.

Ráno ešte nezačalo,
mačiatko už dávno vstalo.
Keď tu zrazu – sníva sa jej?
Veď to Zuzka beží ku nej!
Micka na nič nečakala,
v náručí sa jej schovala.

„Nezbednica premilá,
kde si sa mi stratila?
Celú noc som nespala,
na teba som čakala.
Ty si ešte veľmi malá,
aby si sa mi túlala.“

Micka mala veľa šťastia,
že ju práve Zuzka našla.
Odvtedy vždy po škole
čaká Zuzku na dvore.
Spolu chodia na prechádzky
ako správne kamarátky.

